

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Ministeren siger også, at der er tale om 700 mill. kr., hvor jeg siger der er tale om 300 mill. kr. Vi kan skændes om, hvad udgangspunktet er, men på længere sigt er det i hvert fald 300 mill. kr., man om året vil ofre på de uddannelsessøgende.

Ministeren sagde til VS' ordfører, hr. Tinning, at nu skulle vi jo ikke tale militærpolitik og skattepolitik, og samtidig siger ministeren: ja men hvor vil I skaffe pengene fra? Det er lidt svært at fortælle, hvor man vil skaffe pengene fra, hvis man ikke må inddrage nogle andre områder. Jeg vil da godt sige, for nu ikke at bruge militæret, at SF ikke er noget skattenægterparti. Vi har ikke noget imod at indkræve skatter, hvis de bliver indkrævet hos de rigtige befolkningsgrupper.

Jeg mener også, det er et spørgsmål om, hvad man vil bruge pengene til nu. Vi ser, at man vil lave indekserede afskrivningsregler, som er en enorm lettelse for erhvervslivet, mens man ofrer meget små beløb på de uddannelsessøgende. Det er stadig væk et spørgsmål om prioritering. Jeg mener, det er alt for få penge, der ligger i dette her, og det er den største anke imod det.

Halvgaard (FP):

Ja, det er, som om hr. Chr. Christensen ikke har taget de økonomiske ting i betragtning ved fremsættelsen af det foreliggende forslag. Men hr. Chr. Christensen ved udmærket, at det forslag, som er fremsat fra kristeligt folkeparti, kommer til at koste penge – endda mange penge – og jeg vil gerne spørge, hvilket beløb man regner med at det vil komme til at koste.

Jeg vil også spørge hr. Chr. Christensen, om han ikke synes, det er nødvendigt at prioritere i en situation som den, vi befinder os i i dag, hvor vi har den store krise inden for erhvervslivet og inden for landbruget, for når det kommer til stykket, er det erhvervslivet, der skal betale; der er ikke andre til det.

Så vil jeg gerne til hr. Tinning sige, at det forslag, som foreligger fra VS og SF, faktisk er et forslag om studieløn. Det kan fremskridtspartiet for så vidt godt gå ind for under visse forudsætninger, og disse forudsætninger er, at man simpelt hen analyserer det behov, der er for uddannelserne, for der er en hel del uddannelser, som tiden er løbet fra. Jeg tror, hr. Tinning har misforstået mig, for jeg forstod, at han mente, fremskridtspar-

tiet slet ikke ville have nogen uddannede. Vi mener, der er en hel del uddannelser, som tiden er løbet fra, og derfor må vi sortere disse uddannelser væk. Samtidig må vi udanne efter behov, og det vil sige, at den totalramme på de ca. 20.000 personer, som nu har adgang til de videregående uddannelser inden for forskellige fag, bør reduceres meget væsentligt, og vi har altså foreslået helt ned til 3.000–4.000 personer. Når vi er nået så langt, er fremskridtspartiet til at tale med med hensyn til at regulere uddannelsesstøtten.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne indrømme over for hr. Tinning, at jeg har udtrykt mig lidt uklart om et par punkter, og jeg vil derfor gerne præcisere, at CD ønsker alderen for at opnå uafhængighed af forældreindtægten nedsat fra de nugældende 22 år til 18 år.

Så spurgte socialdemokratiets ordfører, hvor CD ville skaffe alle pengene fra til disse statslån. Så vidt jeg ved, plejer CD da ikke at smide pengene ud i øst og vest; vi har altid været dem, der også i forligsforhandlinger holdt lidt på kassen. Men hvis man går ind for statslånene, eventuelt de rentefrie, som vi har foreslået, ville det måske være unødvendigt om et par år, når ordningen har kørt, at fremsætte forslag om gældssanering.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg vil gerne advare imod, at man nu begynder ligesom at stille baggrunden for vores forslag helt på hovedet ved at antyde, at det er uansvarlig tale i en økonomisk vanskelig tid. Når hr. Hans Jørgen Jensen siger, at kristeligt folkeparti normalt taler om besparelser og tilbageholdenhed, så er det korrekt. Det har vi altid gjort, hvor det var nødvendigt for, at vi kunne få mulighed for at give ud dér, hvor det var nødvendigt. Hvis hr. Hans Jørgen Jensen tænker tilbage på de år, hvor vi har arbejdet snævert sammen, vil hr. Hans Jørgen Jensen vide, at det aldrig har skortet på kristeligt folkepartis medvirken, når det drejede sig om at investere både i bekæmpelse af arbejdsløsheden, og når det drejede sig om at få et erhvervsliv til at fungere. Det er det problem, vi har her. Her skal vi passe på, at vi ikke, når vi udstikker linjerne for uddannelserne fremover, kommer til at stoppe op og gøre noget forkert i en given